

Debat: belofte maakt schuld

Korte omschrijving werkvorm:

In deze werkvorm debatteren leerlingen over de Griekse schuldencrisis aan de hand van drie stellingen.

Leerdoelen:

- Leerlingen kennen het begrip nationale soevereiniteit.
- Leerlingen begrijpen de spanning tussen nationale soevereiniteit en Europese samenwerking en kunnen deze toepassen op de situatie rond de Griekse schuldencrisis.

Bronnen:

- Telegraaf 19-02-2015 'Grote Chaos'
- De Volkskrant 27-01-2015 'Persspiegel Griekenland'

Duur:

20 minuten

Handleiding:

1. Deel het werkblad Stellingen uit.
2. Lees met uw leerlingen situatieschets 1 en stelling 1. Laat de leerlingen kiezen of ze het met de stelling eens zijn of niet.
3. Verdeel het lokaal in een hoek 'eens' en een hoek 'oneens'. Laat de leerlingen naar de hoek van het lokaal lopen die past bij hun mening.
4. Geef een aantal leerlingen het woord. Welke argumenten hebben ze voor hun mening? Breng een korte discussie op gang.
5. Na de discussie kunt u leerlingen de mogelijkheid geven alsnog een andere keuze te maken. Ze kunnen dan naar de andere hoek in het lokaal lopen. Vraag deze leerlingen dan om hun veranderde keuze toe te lichten.
6. Ga daarna door met de volgende stelling.

Stellingen

1. Verkiezingsbelofte maakt schuld

De partij van de Griekse minister-president Tsipras is in januari 2015 aan de macht gekomen omdat zijn partij af wil van de bezuinigingen die de Europese Unie eist. Tsipras pleegt verkiezingsbedrog als hij niet doet wat hij aan de kiezers heeft beloofd. Maar voordat hij aan de macht kwam, heeft de Griekse regering aan Europa beloofd om bezuinigingen in te voeren en de schulden terug te betalen. Andere Europese landen roepen Tsipras daarom op om zijn toon te matigen en door te gaan met bezuinigen. Want dat heeft Griekenland beloofd. Wat Tsipras ook doet, in beide gevallen wordt er een belofte gebroken. Welke belofte is belangrijker?

Stelling: De Griekse minister-president moet doen wat hij heeft beloofd aan zijn kiezers.

2. De meerderheid beslist?

In de Eurogroep zitten de 19 landen die de Euro als betaalmiddel hebben. Voor beslissingen over de euro moeten zij het eerst allemaal eens zijn. Als er één land tegenstemt gaat het niet door. De 19 landen willen namelijk graag hun autonomie behouden. Dit zorgt er voor dat deze landen moeilijk afspraken kunnen maken en daardoor minder snel uit de crisis komen. Het makkelijkste zou zijn als de meerderheid beslist, net als in de Tweede Kamer. Maar dat zou betekenen dat burgers uit Nederland moeten doen wat de meerderheid van de Eurogroep wil. Nederland kan een voorstel dan niet meer in zijn eentje tegenhouden.

Stelling: De Griekse schuldencrisis kan het beste opgelost worden als in de Eurogroep de meerderheid van de landen beslist.

3. Verkeerde voorbeeld

Griekenland wil niet meer gebonden zijn aan de strenge bezuinigingen die Europa voorschrijft. Geen enkel land in Europa is onder zulk streng toezicht gezet als Griekenland. Van de andere kant hebben ook landen als Portugal en Spanje flink moeten bezuinigen. Als Griekenland zich niet meer aan de regels hoeft te houden, dan zullen deze landen ook een uitzonderingspositie willen. Een gevolg kan zijn dat ook andere landen vinden dat ze zich niet meer aan de regels hoeven te houden. Dat noemen we 'precedentwerking'.

Stelling: Europa moet Griekenland streng aan de regels houden, ook al heeft dat land het nu heel moeilijk.